

Den offentliga dagboken
– En studie om hur det kommer sig
att man kan lämna ut sig i en blogg

EMELIE BRIDING
och SOFIE STÅLKNAPP SJÖSTEDT

**KTH Datavetenskap
och kommunikation**

Den offentliga dagboken – En studie om hur det kommer sig att man kan lämna ut sig i en blogg

EMELIE BRIDING
och SOFIE STÅLKNAPP SJÖSTEDT

Examensarbete i medieteknik om 15 högskolepoäng
vid Programmet för medieteknik
Kungliga Tekniska Högskolan år 2011
Handledare på CSC var Leif Handberg
Examinator var Daniel Pargman

URL: www.csc.kth.se/utbildning/kandidatexjobb/medieteknik/2011/bridning_emelie_OCH_sjostedt_sofie_K11034.pdf

Kungliga tekniska högskolan
Skolan för datavetenskap och kommunikation

KTH CSC
100 44 Stockholm

URL: www.kth.se/csc

Den offentliga dagboken – En studie om hur det kommer sig att man kan lämna ut sig i en blogg

Sammanfattning

Den traditionella dagboken, ofta skriven i en låst bok med tomma blad, har fyllts med tankar, känslor och saker man gärna inte delar med andra. Idag har dagboken bytts ut mot bloggen och till skillnad från den väldigt hemliga dagboken publiceras bloggen på Internet, tillgänglig för alla att läsa. Den här uppsatsen har till syfte att undersöka hur det kommer sig att folk lämnar ut sig i bloggar inför en väldigt stor publik på ett sätt som man i vanliga fall inte skulle göra inför folk man träffar personligen. Begrepp som privat och skillnaden mellan privat och offentlighet diskuteras i teoriavsnittet. Metoden som använts för att undersöka detta är kvalitativa intervjuer där sex personer intervjuades både personligen och via Skype videosamtal, MSN Messenger och mail.

Resultatet visade på att bloggarna upplevde att bloggen är som en värld för sig och att text och tal är totalt skilda saker.

The public diary – A study of why people expose their private life in blogs

Abstract

The traditional diary, often written in a locked book with blank pages, have been filled with thoughts, feelings and things you do not like to share with others. Today, the diary has been replaced by the blog and in contrast to the very secret diary the blog is published on the Internet, available for everyone to read. The purpose of this thesis is to investigate why people are exposing their private life in blogs in front of a possibly very large crowd in a way that they normally would not do in front of people they meet personally, in real life. Concepts such as private and the difference between private and public is discussed in the theory section. The method used to investigate this were qualitative interviews where six people were interviewed both in person and via Skype, MSN Messenger and email.

The results showed that the bloggers experienced the blog as a world apart, and that text and speech are totally different things.

Innehållsförteckning

1 Inledning	1
1.1 Problemformulering.....	1
1.2 Syfte	1
1.3 Avgränsningar	2
1.4 Disposition	2
2 Teori.....	3
2.1 Begrepp och definitioner	3
2.1.1 Bloggen.....	3
2.1.2 Utlämnande.....	4
2.1.3 Risker	4
2.2 Privat.....	5
2.3 Privat och offentligt	6
2.4 Lagar och regler	7
2.4.1 Personuppgiftslagen.....	8
2.4.2 Elektroniska anslagstavlor	8
2.4.3 Strukturerade och ostrukturerade personuppgifter	9
2.4.4 Bloggtjänster.....	10
2.5 Etik.....	10
3 Metod.....	12
3.1 Intervjuer	12
3.2 Syfte	12
3.3 Målgrupp	12
3.4 Tillvägagångssätt	13
4 Resultat och Analys.....	14
4.1 Resultat från intervjuerna	14
4.1.1 Vad uppfyller bloggen för dig?	14
4.1.2 När du skriver, tänker du på att vem som helst kan läsa det?.....	15
4.1.3 Är det viktigt att få kommentarer? Vad har kommentarerna för betydelse?	16
4.1.4 Hur kommer det sig att du känner att du kan “öppna”/lämna ut dig i bloggen?	17
4.1.5 Är du medveten om riskerna som finns av att lämna ut sig i en blogg?.....	19
4.1.6 Vart ligger din gräns för hur mycket du lämnar ut om dig själv i bloggen? Finns det något som du inte skriver om?.....	20
4.1.7 Hur ställer du dig till att någon du inte träffat på en månad vet vad du gjorde igår?	21
4.2 Utvärdering av metod	22
5 Slutsatser	25
5.1 Hur kommer det sig att man skriver så utlämnande i bloggar?	25
5.2 Är det viktigt att få kommentarer?/Vad har kommentarerna för betydelse?	25
5.3 Är man medveten om riskerna som kan uppstå av att blogga?	26

6 Förslag till fortsatt arbete.....	27
7 Slutdiskussion	28
8 Litteraturlista	30
9 Bilaga	32

1 Inledning

Den traditionella dagboken har länge funnits till för människan att skriva i och få utlopp för tankar och känslor, saker som vad som hänt den senaste tiden och vad man gjort men även privata händelser har ventilerats i dagböcker. Dagböcker skrivs ursprungligen för hand och förvaras oftast på ett säkert ställe, ibland med lås där den enda som har tillgång till dagboken är författaren. Idag har dagboken bytts ut mot bloggen och till skillnad från den väldigt hemliga dagboken publiceras bloggen på Internet, tillgänglig för alla att läsa. Trots att bloggen visas offentligt verkar det som att väldigt lite från de traditionella dagböckerna lämnas ute, tankar som man i vanliga fall inte skulle delge människor man inte känner skriver man i bloggen och gör dessa tillgängliga för vem som helst att läsa. Dagens bloggar handlar om allt från dokumentering av sitt liv till ett särskilt intresse såsom mode, shopping, sport eller andra fritidsaktiviteter. Vissa behåller en ganska opersonlig profil medan andra inte är rädda för att lämna ut sitt privatliv. Gemensamt för alla bloggar, förutom de som använder sig utav lösenord, är att allt de lägger upp så som text, ljud och bilder exponeras för en stor publik.

1.1 Problemformulering

Den här uppsatsen har till syfte att svara på följande frågor:

- Hur kommer det sig att man skriver så utlämnande i bloggar?
- Vad har läsarnas kommentarer för betydelse?
- Är man medveten om riskerna som kan uppstå av att blogga?

1.2 Syfte

Syftet med denna uppsats är att kartlägga hur det kommer sig att folk lämnar ut sig i bloggar inför en väldigt stor publik på ett sätt som man i vanliga fall inte skulle göra inför folk man träffar personligen, samt hur läsarnas kommentarer påverkar bloggaren. Syftet är även att ta reda på om de som bloggar är medvetna om vilka risker och konsekvenser det kan finnas när man publicerar ett inlägg på en blogg, hur de förhåller sig till detta och om de har några begränsningar vad gäller innehållet.

1.3 Avgränsningar

I bloggvärlden finns det kommersiella bloggare, alltså de som tjänar pengar på sina bloggar och privata bloggare som inte skriver ut kommersiellt syfte. Denna uppsats kommer enbart rikta in sig på icke kommersiella bloggar. Under arbetets gång kommer fokus ligga på publicisten och inte på läsarna, dock kommer uppsatsen visa vad läsarnas kommentarer har för eventuell betydelse för bloggarna.

1.4 Disposition

Rapporten är uppdelad på sex kapitel. Det första kapitlet är en introduktion till ämnet och uppsatsens frågeställningar. Det andra kapitlet är en teoretisk del där olika begreppsdefinitioner tas upp, redogör för vad som menas med privat och offentligt samt tar upp lagar som påverkar bloggare och en viss del internetetik med händelser från riktiga livet. Tredje kapitlet handlar om valet av metod, målgrupp och undersökningens tillvägagångssätt. Resultatet av metoden samt en analys av resultatet tas upp i kapitel fyra. Det femte kapitlet är slutsatsen och där tas svaren upp på de frågeställningar som uppsatsen ämnar besvara. I det sjätte kapitlet föreslås vidare forskning kring ämnet och det sista kapitlet tar upp en slutdiskussion om arbetet och om något skulle kunnat göras bättre.

2 Teori

I och med att bloggar har blivit en stor trend bland unga människor i Sverige och att bloggar har blivit mer och mer uppmärksammat av medier den senaste tiden så har det blivit en del av människors vardag. Trenden har snabbt spridit sig och allt fler skriver om sig själva och deras intressen i dessa elektroniska dagböcker. Detta avsnitt börjar med att definiera vad en blogg egentligen är, hur forskare ser på vad som menas med privat, vad skillnaden är mellan privat och offentligt i den värld vi lever i idag och till slut lite om etik och lagar på nätet.

2.1 Begrepp och definitioner

2.1.1 Bloggen

“En blogg är en ofta uppdaterad webbplats vars startsida karakteriseras av förekomsten av ett antal daterade texter arrangerade i omvänd ordning så att det senaste skrivna kommer överst”. Så definierar Lars Våge (2005) om vad bloggens grundidé är.

Genombrottet för bloggen kom år 1999 då det skapades ett bloggränssnitt som kunde användas utan att man behövde speciella programmeringskunskaper och sedan dess har bloggandet ökat explosionsartat. Technorati¹, som är en söktjänst för bloggar, har år 2007 registrerat över 70 miljoner bloggar världen över. Enligt Technorati² skapas det 120 000 nya bloggar varje dag runt om i världen och antal inlägg som postas är cirka 1,5 miljoner per dag. Enligt undersökningen *Svenskar och internet (2010)* av Olle Findahl fanns det kring 500 000 bloggar i Sverige år 2010 och de som dominerar i bloggvärlden är unga kvinnor.

Det finns ett mycket varierande innehåll på bloggarna; vissa skriver om mode, hälsa och träning medan andra använder bloggen till att förmedla kunskap, åsikter eller till rent dagboksskrivande. I artikeln *Why we blog (Nardi et al, 2004)* skriver författarna om fem

¹ <http://www.technorati.com>

² <http://www.sifry.com/alerts/archives/000493.html>

större skäl till att blogga, dessa var: att dokumentera sitt liv; förmedla påståenden och åsikter; uttrycka känslor; framföra idéer genom skrivande; och forma och upprätthålla forum.

De som skriver för att dokumentera sina liv skriver till exempel för vänner och familj och håller dessa uppdaterade om vad de gör, vart de är samt delar med sig av foton och filmer. När informanterna fick frågan om varför de inte kunde maila istället blev svaret att de tyckte att bloggen inte är lika påträngande, ingen behövde svara om de inte kände för det. Med en blogg kan man frivilligt välja om man vill läsa och lämna en kommentar, det är ingen som tvingas till att lyssna. Några av informanterna i ovannämnda artikel använde bloggandet för att få utlopp för tankar och känslor och bloggen blev till en plats där de genom skrivandet kunde uttrycka sig själva för en publik av främlingar men också för släkt och vänner. Vidare förklarades bloggen som en "avlastningsventil" och en plats för att "bearbeta sina problem". Andra såg bloggen som ett sätt att kunna testa sina idéer genom att skriva för en publik och använda läsarna och deras kommentarer som feedback. En beskrev att bloggen gav honom en möjlighet att "bevisa för mig själv att jag kan göra det", alltså att skriva.

2.1.2 Utlämnande

I och med avsaknaden av definition på begreppet "utlämnande" så har en egen definition tagits fram baserat på vad som i denna studie användes som kriterie för urval av informanter.

"En självutlämnande blogg är en blogg där skribenten publicerar starka eller avvikande åsikter som kan väcka känslor hos läsarna, information om sin hälsosituation, känsliga detaljer om vänner eller familj, inre tankar och känslor som personliga kriser och nedgångar samt mål och framtidsdrömmar."

2.1.3 Risker

En av frågorna i problemformuleringen handlar om bloggarna är medvetna om riskerna som kan uppstå av att blogga. Nedan presenteras det som den här uppsatsen avser som risker med bloggandet.

- Att skriva saker som kan slå tillbaka på en – som man kan få problem för senare.
- Bryta mot de befintliga reglerna
- Skriva något som riskerar eller äventyrar sitt nuvarande jobb eller en framtida anställning

-
- Hänga ut någon via bild eller text
 - Kunna stå för det som skrivs och inse att det ligger kvar ”för alltid”

I avsnittet 2.4 tas olika regler upp som är relevanta för den som bloggar och i avsnittet 2.5 finns exempel på vad som kan hända om man lämnar ut fel information om sig själv eller om andra.

2.2 Privat

Det är väldigt svårt att sätta en definition på vad som egentligen är privat. Weintraub (1997) skriver att privat är *“what is hidden or withdrawn”* och *“what is individual, or pertains to an individual”*. Han sätter detta i kontrast till det offentliga där han skriver att det offentliga är *“what is open, revealed, or accessible”* samt *“what is collective, or affects the interests of a collectivity of individuals”*. Han menar att det privata är det som är “undagömt” och det som tillhör individen, medan det offentliga är det som finns tillgängligt och som är intressant för en grupp individer. Vad som menas med privat är en väldigt personlig och subjektiv betingelse, därför är det inte så konstigt att forskare har försökt sig på ett antal olika definitioner om vad som egentligen menas med privat. Karen McCullagh (2008) tar i sin rapport upp ett antal olika definitioner varav en kommer från Van Hove (1995) som hävdar att *privat* betyder två saker: *“1. that a person has the right to a private sphere, and 2. that a person has ‘the right to control the flow of information about his private life’”*. En annan definition kommer från Clarke (1998) som skriver att privat är *“the interest that individuals have in sustaining a “personal space”, free from interference by other people and organizations’*. Att kunna upprätthålla ett “personligt utrymme”, som Roger Clarke nämner, är idag inte lätt eller självklart då det har blivit väldigt enkelt att skapa och sprida en blogg där mycket personlig information kan läcka ut till alla som använder internet. År 2010 var detta cirka 2 miljarder av världens befolkning och lite drygt 8 miljoner av Sveriges befolkning¹.

¹ <http://www.internetworldstats.com/stats4.htm>

2.3 Privat och offentligt

Offentligt beskrivs enligt Nationalencyklopedin som “*allmän, tillgänglig för allmänheten; som avser statlig och kommunal verksamhet.*” Det är det som är synligt och observerbart och som är tillgängligt för alla att läsa. Gränsen mellan vad som är privat och offentligt har idag, med den ökade användningen av sociala medier, suddats ut. Vad som en gång upplevts vara en del av vårt privatliv är inte längre privat i den digitala medievärlden. Bloggen, eller Facebook för att nämna andra sociala medier, anses vara en privat plats men trots att tankar, känslor och sinnesstämningar delas med tusentals personer. Det är nog inte många som frivilligt skulle ställa sig på Sergels torg och skrika ut vad de åt till frukost eller om de gjort slut med flick- eller pojkvännen trots att man troligen inte ens skulle nå hälften så många. Tidigare var hemmets väggar en tydlig gräns mellan offentligt och privat men dörren till vårt hem är inte längre ett säkert skydd från främmande. Så fort man lägger upp text om och foton på sig själv eller handlar med bankkort på en nätbutik offerar man några av kraven till ett skyddat privatliv. Till följd av den breda användningen av internet kan alla vara delaktiga och involverade i andras liv utan att vara fysiskt närvarande.

I Joshua Meyrowitz bok “*No sense of place*” (1986) hänvisar han till Goffmans dramaturgiska modell som beskriver hur det sociala livet fungerar som en teaterföreställning. Man spelar olika roller som är beroende av vilken publik man har och vilka situationer man befinner sig i. För de olika publikerna ger man ut en något annorlunda version av sig själv. Han föreslår att en individs beteende är uppdelat i så kallade “front and back regions” (kommer här att översättas till *främre och bakre regioner*), där den främre regionen är då man uppträder på ett kontrollerat sätt och tänker mycket på hur man framstår. Man uppför sig på ett sådant sätt som man förväntas göra i en given situation. Bakre regionen är där man kan uppträda på ett mer avslappnat sätt och inte tänka så mycket på ens eget framträdande. Han tar upp ett exempel om att servitriser är i ett “onstage behavior” när de är ute bland gästerna och serverar, där agerar de artigt och respektfullt. De lägger sig inte i gästernas konversationer, kommenterar på deras matvanor eller äter på en, för gästen, synlig plats. När servitrisen lämnar matsalen och går in i köket kliver de över gränsen mellan den bakre och främre regionen. Här umgås de med personer som spelar samma roll och kan kommentera enskilda gäster eller hantera och diskutera

maten på ett mindre respektfullt sätt än de gör ute i matsalen. De kan "komma ur sin roll" och uppträda på ett mer passivt sätt. I den sociala medievärld man lever i idag har denna gräns mellan *främre och bakre regioner* suddats ut. Att vara i den främre regionen kan tolkas som att vara i det offentliga rummet medan den bakre regionen kan tolkas som det privata. Genom att blogga befinner man sig i dessa regioner samtidigt. Privat information och privata åsikter läggs upp offentligt för alla att ta del av.

I artikeln *Online diaries: Reflections on trust, privacy and exhibitionism* av författaren Paul De Laat skriver han i sin undersökning om tre olika ansatser till distinktioner mellan det privata och publika. Den första är att alla är välkomna att läsa bloggen, både främlingar från det virtuella livet men också folk dem känner på riktigt i det privata livet. Dock vill man veta vilka det är som läser från ens privata liv för att kunna anpassa inläggen efter det. Bloggarna känner mer oro av att veta att personer de känner läser om deras privatliv än folk de inte känner. De vill alltså att folk som de känner ska tillkännage sig och inte läsa bloggen i smyg. Efter att de har gjort det är dock fritt fram att läsa.

Den andra ansatsen är att bloggare inte vill att folk de känner ska läsa deras bloggar överhuvudtaget. Det kan hända att de har varningstexter som säger att om folk de känner kommer in på deras blogg måste de antingen tillkännage sig direkt eller helt enkelt avstå från att läsa. Bloggen är företrädesvis till för främlingar och är inte anförtrodd till närstående. Dessa bloggare vill skilja på deras virtuella liv från deras privata och genom att ha dessa regler försöker de skydda sitt privatliv för bloggvärlden. Detta är rätt paradoxalt då de inbjuder folk till att läsa bara genom att publicera sina texter på internet, men det visar sig dock att intima detaljer bara är anförtrodda till de okända virtuella läsarna. Den sista ansatsen är att vissa inte tycker att det finns något att gömma och att allt kan avslöjas till alla. De anser att allt som har med begreppet integritet och privatliv att göra bara är omodernt och "passé", ingen läsare behöver tillkännage sig utan det är öppen läsning för alla som är intresserade.

2.4 Lagar och regler

Rent praktiskt går det att skriva vad som helst i sin blogg, det finns inget filter som tar bort olämplig eller olaglig information. Däremot finns det lagar över vad man får skriva, både interna hos bloggtjänsten och externa som gäller för allt som publiceras på internet. Det

finns två lagar i Sverige som berör bloggar; Lagen om ansvar för elektroniska anslagstavlor och personuppgiftslagen.

2.4.1 Personuppgiftslagen

Lagen (som kallas PuL) omfattar alla medier, därmed bloggar. I personuppgiftslagen finns regler om hur personuppgifter får behandlas och ter sig olika beroende på om personuppgifterna är strukturerade eller ostrukturerade.

Det innebär att bloggarna inte får publicera något i löpande text som kan anses vara kränkande. Bedömningen om kränkning och i vilken utsträckning informationen spridits görs utifrån det enskilda fallet och inom den instans som fallet behandlas. Om man strider mot lagen kan man få böter och vid grövre brott upp mot två års fängelse.

1§ Syftet med denna lag är att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter. (Sveriges rikes lag 2008 (blå lagboken) 2008:B1248)

5a§ Bestämmelserna i 9, 10, 13-19, 21-26, 28, 33, 34 och 42 §§ behöver inte tillämpas på behandling av personuppgifter som inte ingår i eller är avsedda att ingå i en samling av personuppgifter som har struktureras för att påtagligt underlätta sökning efter eller sammanställning av personuppgifter.

Sådan behandling som avses i första stycket får inte utföras, om den innebär en kränkning av den registrerades personliga integritet. Lag (2006:398). (Sveriges rikes lag 2008 (blå lagboken) 2008:B1248)

2.4.2 Elektroniska anslagstavlor

En av de lagar som berör bloggar är lagen om elektroniska anslagstavlor.

1§ Denna lag gäller elektroniska anslagstavlor. Med elektronisk anslagstavla avses i denna lag en tjänst för elektronisk förmedling av meddelanden. I lagen avses med meddelande text, bild, ljud eller information i övrigt. Lag (1998:112). (Sveriges rikes lag 2008 (blå lagboken) 2008:B1244)

5 § Om en användare sänder in ett meddelande till en elektronisk anslagstavla ska den som tillhandahåller tjänsten ta bort meddelandet från tjänsten eller på annat sätt förhindra vidare spridning av meddelandet, om

1. meddelandets innehåll uppenbart är sådant som avses i bestämmelserna i 16 kap. 5

§ brottsbalken om uppvigling, 16 kap. 8 § brottsbalken om hets mot folkgrupp, 16 kap. 10 a

§ brottsbalken om barnpornografibrott eller 16 kap. 10 c § brottsbalken om olaga våldsskildring,

eller

2. det är uppenbart att användaren har gjort intrång i upphovsrätt eller i rättighet som skyddas genom föreskrift i 5 kap. lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk genom att sända in meddelandet.

För att kunna fullgöra sin skyldighet enligt första stycket har den som tillhandahåller tjänsten rätt att ta del av meddelanden som förekommer i tjänsten.

Skyldigheten enligt första stycket och rätten enligt andra stycket gäller också den som på tillhandahållarens uppdrag har uppsikt över tjänsten. Lag (2010:401). (Sveriges rikets lag 2008 (blå lagboken) 2008:B1244

Med andra ord innebär lagen om elektroniska anslagstavlor att man ansvarar för allt som skrivs på bloggen och även de kommentarerna som andra skickar in. Som bloggare har man ansvar att ha uppsikt över tjänsten och se till att meddelanden som strider mot personuppgiftslagen som hamnar på bloggen tas bort. Bloggaren ska även informera läsarna om att deras meddelande kan publiceras. Här utgår man från personuppgiftslagen och ostrukturerade personuppgifter.

2.4.3 Strukturerade och ostrukturerade personuppgifter

I personuppgiftslagen står det inte vad en strukturerad respektive ostrukturerad personuppgift är. Om personuppgifterna lagras i en databas eller annan typ av register anses uppgifterna vara strukturerade enligt datainspektionen¹.

Datainspektionen tar också upp den ostrukturerade personuppgiftsbehandlingen som exempelvis rör personuppgifter i löpande text på en webbsida som i bloggar. Det är tillåtet att publicera personuppgifter i löpande text på en websida så länge man inte kränker den som uppgifterna avser. För att avgöra om behandlingen av personuppgifterna är kränkande måste man göra en samlad bedömning av det enskilda fallet där man redogör hur känsliga uppgifterna är, i vilket sammanhang de förekommer, vilket syfte de behandlas, vilken spridning de har fått eller riskerar att få, samt vad behandlingen kan leda till.²

¹ <http://www.datainspektionen.se/lagar-och-regler/personuppgiftslagen/strukturerat-eller-ostrukturerat/>

² <http://www.datainspektionen.se/lagar-och-regler/personuppgiftslagen/dina-rattigheter/>

2.4.4 Bloggtjänster

Hos de olika bloggtjänsterna finns det olika användarvillkor som berör deras användare utöver de lagar som finns i Sveriges rikets lagar. Nedan presenteras några av användarvillkoren som kan hittas på blogg.se.¹ Där är det företaget Blogg Esse AB som tillhandahåller tjänster avseende skapande och upprätthållande av bloggar.

”3. Ansvar för Publicerat Material

2. Blogg Esse förhandsgranskar inte Publicerat Material och kan inte göras ansvarigt för innehållet i Publicerat Material.

4. Publicerat Material skall även i övrigt vara förenligt med god sed och får inte vara av stötande, våldsamt, hotfull, kränkande eller obscen natur.

5. Allt Publicerat Material skall vara på svenska, engelska eller något av de nordiska språken.

6. Blogg Esse har rätt att i efterhand granska allt Publicerat Material, och har rätt att i efterhand ta bort sådant Publicerat Material som strider mot Användarvillkoren. För det fall Blogg Esse misstänker att medlem genom publicerat material begår brottslig handling, kommer Blogg Esse att göra en polisanmälan.”

Nedan lyder ett av användarvillkoren från bloggsida.se²:

“Om du driver en blogg, kommenterar på en blogg, lägger upp material på webbplatsen, lägger in länkar på webbplatsen, eller på annat sätt (eller tillåter tredje part att göra) gör material tillgängligt genom webbplatsen (alla typer av material), är du ensam ansvarig för innehållet i och skador som uppstår i anslutning till det innehållet.”

2.5 Etik

Trots att man följer de regler som finns inom Sverige och inom de olika bloggtjänsterna, så kan det fortfarande finnas personer eller andra organisationer som har åsikter om det man skriver. Det kan leda till olika konsekvenser beroende på vad man lämnar ut i sin blogg och vem som läser. Exempelvis skriver Svenska Dagbladet (Joakim Goksör, 2007) om

¹ <http://static.publishme.se/html/terms/se.html>

² <http://bloggsida.se/villkor>

Jonas Pihlström som inte fick ett jobb på grund av att hans sambo skrev i sin blogg att hon inte ville flytta i samband med anställningen. SVT Nordnytt (okänd författare, 2009) skriver om en fotbollsspelare i division 3 som blivit avstängd efter ha hängt ut sina medspelare i bloggen. I en bloggundersökning (Viégas, 2004) utförd på 486 personer, så angav 36 % av de tillfrågade att de hade fått problem på grund av saker de hade skrivit på sina bloggar. 34 % av de tillfrågade kände andra bloggare som hade fått det problematiskt med familj och vänner på grund av saker de hade skrivit på sina bloggar. Det kan därför vara angeläget att tänka på de etiska förhållanden när man lämnar ut information på sin blogg. I *The Weblog Handbook* (Blood, 2002) avråder författaren helt till att skriva om sig själv om man skall ligga på det professionella planet. *“If you are seeking to build a professional reputation, never publicly complain about your employer or your clients. In fact, I would advise you to speak only rarely - and then carefully - about your personal life, if at all.”* (Rebecca Blood 2002, sida 64).

3 Metod

Det här avsnittet behandlar valet av metod och varför kvalitativa intervjuer använts. Det tar också upp målgruppen för undersökningen och metodens tillvägagångssätt.

3.1 Intervjuer

Den metod som använts är kvalitativa intervjuer. Det är en intervjuform där man ställer enkla och raka frågor men får komplexa och innehållsrika svar tillbaka, (Trost, 2004). Skillnaden mellan en kvalitativ intervju och en kvantitativ intervju är att man använder kvantitativa metoder om man vill samla ihop datamängder eller om frågeställningen gäller "hur ofta, hur många, hur vanligt". Kvalitativa metoder används om man vill förstå människors sätt att reagera eller resonera och passar därför till vårt ändamål. (Trost, 2004). Målet med denna intervjuform är att man vill få fram kunskaper man inte hade innan. Intervjuerna som genomfördes var av semistrukturerad typ där ett antal frågor ledde till öppna svar och gav informanten stort utrymme till att diskutera och framföra sin åsikt. Frågorna var ordnade i olika kategorier/teman och intervjuerna började med några enkla frågor med korta svar för att komma igång och "bli varma i kläderna".

3.2 Syfte

Syftet är att få en djupare förståelse över hur informanterna ser på sitt eget bloggande och hur de ser på det faktum att allt som skrivs kan läsas av alla som har tillgång till en dator med internetuppkoppling. Syftet var även att undersöka hur medvetenheten är om eventuella risker som finns och om detta tas i beaktning när man publicerar ett inlägg.

3.3 Målgrupp

Åldersgruppen för undersökningen sattes mellan 18-25 år och anledningen till det är att det finns flest bloggare i denna åldersgrupp, enligt Bloggportalen¹. Bloggportalen är en katalog över svenska bloggar som är till för att göra det lättare för folk som läser att hitta nya

¹ <http://www.bloggportalen.se>

bloggar samt göra det möjligt för bloggare att exponeras och hitta nya läsare.

Bloggportalen ägs sedan 2006 av Aftonbladet Nya Medier och har i nuläget drygt 100 000 svenska bloggar i sitt arkiv.

Målsättningen var att hitta fem till sex informanter då det kändes rimligt att hitta så många som var villiga att ställa upp på en intervju. Att välja färre var inte ett alternativ då undersökningen skulle bli lidande. Kriterierna på de bloggar som valdes ut var att; de skulle uppdatera bloggen frekvent med minst tre inlägg per vecka, bo i Stockholm, ha tillgång till mailadress, skriva blogginlägg som var av personlig/privat natur och ha relativt många läsare. Gissningsvis hade de bloggar som valdes ut mellan 5-200 läsare.

3.4 Tillvägagångssätt

De bloggar som var intressanta för intervju och som hittades via Bloglovin¹ (En tjänst där man kan prenumerera på bloggar och få uppdateringarna via ett RSS-flöde) eller Bloggportalen kontaktades via mail. Syftet med intervjuerna förklarades och varför intresset fanns för att träffa personen för en eventuell intervju. Tre-fyra frågor skickades också med för att förbereda personen på vad för typ av frågor som skulle ställas.

Det visade sig dock vara svårt att få tag på folk på detta sätt, endast en person svarade och hon svarade väldigt sent i processen. En förfrågan om intervju skickades istället ut på Facebook och på ett bloggforum och eftersom kriterierna skickades med så hamnade de som svarade inom den tänka målgruppen. Genom bekantas kompisar hittades personer som var villiga att ställa upp. Alla bloggar som valdes ut för intervju lästes igenom innan för att se till att de skrev på ett utlämnande sätt som definierats i uppsatsen. Intervjuerna genomfördes genom att träffa informanterna personligen på ett café, konversera via videosamtal på Skype, genom textkonversation på MSN Messenger och via mailkontakt.

Vid de intervjuerna som skedde personligen höll en av oss i själva intervjun och dialogen medan den andra ansvarade för att anteckna det som informanten sa. Skype konversationen spelades in med hjälp av Quicktime skärminspelning och MSN konversationen samt mailet sparades i direkt textformat.

¹ <http://www.bloglovin.se>

4 Resultat och Analys

Nedan presenteras en sammanställning av de svar som erhöles under intervjuerna samt en analys i direkt anslutning till respektive fråga. Endast de frågorna med mest relevans till undersökningen tas upp nedan. (Se bilaga för alla frågor).

Sex personer intervjuades varav tre genomfördes på caféer i Stockholm, en via MSN, en över Skype videosamtal och den sista via mailkontakt.

De som intervjuades var Malou 22 år, Paula 21 år, Linn 20 år, Mikael 24 år, Nadia 24 år och Mimmi 20 år. Ingen av bloggarna som valdes ut har en anonym profil utan alla lägger upp bilder på sig själva och anger sitt namn, dock nämner endast en hela efternamnet. Två stycken har också lagt upp deras mailadresser tillgängliga i bloggen.

4.1 Resultat från intervjuerna

4.1.1 Vad uppfyller bloggen för dig?

Alla som bloggar har en individuell anledning till varför de skriver dagbok på internet. Vissa använder bloggen som terapi och till ett ställe där de kan avreagera sig själva och sätta ord på tankar.

“Lite som terapi. Man får avreagera sig på saker man gillar och ogillar. Sätta ord på sina tankar.” – Mikael

Nadia använder bloggen som en plats att klaga i och för att kunna dela med sig av sina synpunkter om både samhället och det som kretsar kring hennes liv. Bloggen är en plats där hon kan skriva precis det hon vill. För Mimmi är bloggen en plats där minnen och tankar kan arkiveras och för henne är det betydelsefullt att kunna gå tillbaka och se vad som hände på den dagen för exakt ett år sen. Bloggen är som hennes plats på nätet. Malou beskriver att för henne har bloggandet ett enda syfte och det är för att ska kunna

marknadsföra sig själv och indirekt kunna tjäna pengar på bloggen. Paula beskrev bloggen som ett sätt att hålla familj och vänner uppdaterade om hur hon har det och vad hon gör under sin vistelse i USA.

“Skulle vara för att mina kompisar skall kunna hänga med vad jag gör i USA” – Paula

För Linn är bloggen ett sätt att hålla reda på sig själv, att hon kan gå tillbaka till en viss period i hennes liv och läsa hur hon kände då, vad hon ville, vilka hon hatade och allt som snurrade i hennes huvud vid den tidpunkten. Hon skriver också att hon vill ha en plats på nätet som ska vara hennes eget, ett ställe där hon kan publicera sina texter om drömmar, lägga upp bilder och sånger och andra viktiga saker. Hon beskriver det som *“skönhet i koncentrerad form”*.

“Bloggen för mig är ett sätt att hålla lite koll på mig själv. Det är som en dagbok. Fast mest för mina tankar.” – Linn

Svaren på denna fråga stämmer bra överens med tidigare forskning om varför man bloggar. Se ovan i teoriavsnittet där det refererats till Bonnie. A Nardis (m.fl) artikel *Why we blog* där fem stora skäl till att blogga tas upp.

4.1.2 När du skriver, tänker du på att vem som helst kan läsa det?

“Ibland skriver man inte vissa saker för att jag vet att vissa människor läser.” – Mikael

”Ja, det gör jag! Vissa saker håller jag för mig själv. Jag skulle t.ex aldrig skriva skit om min arbetsplats.” – Nadia

”Ja verkligen, varje dag, varje blogginlägg.” - Malou

Alla utom en som intervjuats har varit medvetna om att vem som helst kan läsa det de skriver och att de tänker på det innan ett inlägg publiceras. Paula berättade att innan hon fick reda på att hennes pappa läste bloggen så tänkte hon inte alls på att vem som helst kunde läsa den. Nu när hon fått reda på att han läser skriver hon mycket mindre och tänker

efter mera innan hon publicerar. Mimmie sa att hon tänker på det när hon lägger upp bilder på sitt barn, hon lägger aldrig upp de allra bästa eller sämsta bilderna och hon täcker bilden med en stor logotyp så man direkt kan se vart bilden kommer ifrån. Hon sa att hon inte är rädd för att alla kan läsa men om hon skulle få någon ovän skulle hon lösenordsskydda bloggen alternativt stänga ner den.

“Tänker på vem som läser men är inte rädd heller.” – Mimmi

Linn sa att hon absolut är medveten om att alla kan läsa men att hon inte skulle ändra verkligheten eller ljuga sig själv till ett bättre jag. Majoriteten av de som intervjuats har skrivit att de aldrig skulle skriva något illa om deras jobb eller något som kan komma att missgynna dem i en framtida karriär. Linn poängterar att om en arbetsgivare inte skulle vilja anställa henne på grund av bloggen så är det ändå inte henne de vill ha och då vill hon heller inte arbeta där.

4.1.3 Är det viktigt att få kommentarer? Vad har kommentarerna för betydelse?

”Nej gud nej.” – Mimmie

Uppfattningen innan undersökningen var att kommentarerna skulle ha större betydelse för alla bloggare, att det skulle vara en av de stora anledningarna till att man skriver i en blogg eftersom det är länken mellan läsarna och bloggaren. Men det visade sig att det nästan inte var någon som tyckte att kommentarerna hade större betydelse, att dessa inte gav författaren någon tillfredsställelse i längden. Endast en person svarade att kommentarerna är så viktiga att hon skulle sluta blogga om hon inte får kommentarer eller om läsantalet sjunker drastiskt.

“Får man inga kommentarer så är det av två anledningar. Antingen så har du inga läsare, eller så skriver man så meningslösa inlägg så det inte finns något att kommentera. Så klart att man vill ha respons på det man skriver!” – Nadia

Denna person var den som stämde in på uppfattningen att de flesta bloggare skulle tycka att kommentarerna är det som är viktigt för fortsatt bloggande. Alla de andra informanterna har svarat att de inte tycker att det är särskilt viktigt att få kommentarer. Att de bloggar mest för sin egen skull. Malou tyckte inte alls att kommentarerna är särskilt viktiga men hon vill ändå tillfredsställa sina läsare genom att svara på deras frågor och försöka anpassa innehållet efter deras önskemål.

”Nej. Jag vill självklart tillfredsställa dem, svara på frågor” - Malou

Linn förklarade det så att om hon publicerar en text så tycker hon att det är otroligt viktigt att den skapar någon form av reaktion hos läsarna.

“När jag publicerar en text, berättelse eller liknande så tycker jag att det är ofantligt viktigt att den skapar någon form av reaktion, eller ger någon känsla och att läsaren typ träffas. Har jag skrivit det tillräckligt starkt, så brukar kommentarerna trilla in och då har jag förmodligen lyckats. Så det är väl viktigt i form av att jag vill bli bättre och så är det roligt!” – Linn

Linn menar på att kommentarerna är viktiga i den mån att det är en bekräftelse på att hon har skrivit någonting bra eller på ett bra sätt, men hon poängterade att hon först och främst skriver för sig själv för att hon älskar att skriva och att hon inte skulle sluta blogga även om hon inte fick några kommentarer.

För Mikael är kommentarerna inte längre lika viktiga men de var det förut då han hade en större blogg och kände mer press på att leverera bra inlägg.

”Nej. Det var mer förut när jag hade prestationsångest att göra något bra. Jag behöver inte bekräftelse nu på samma sätt.” - Mikael

4.1.4 Hur kommer det sig att du känner att du kan “öppna”/lämna ut dig i bloggen?

Vissa av de som intervjuats anser att det finns så många andra ställen man kan hitta liknande personlig information på, som exempelvis på Facebook. Två av de intervjuade ser

inte bloggen som något som tillhör verkligheten. Det man skriver tillhör en annan värld där man inte ser de människor som man kommunicerar med. Paula anser att det inte blir lika verkligt då man inte ser folks reaktioner och kommentarerna för henne är bara ord att läsa.

“Man ser inte folks reaktioner. När man pratar med någon ser man deras kroppsspråk och man märker på reaktioner.” – Paula

Linn säger att det hon gör är att skriva utdrag ur ögonblick ur hennes liv och att hon aldrig skulle kunna stå och hålla ett föredrag om detta framför en grupp människor.

“Det ska väl vara någon typ av atmosfär där jag får skapa min egna lilla värld där folk får ta del av det som är jag. När jag skriver så föreställer jag mig egentligen att det bara är för i mitt eget universum där tankar bara svävar fritt och möjligtvis för någon slags abstrakt 'läsare' att ta del av.” – Linn

Däremot säger hon att det hade varit totalt omöjligt att säga dessa saker om hon hade haft varenda läsare personifierad framför sig, eller ens att se dem läsa det hon skriver. För henne är text och tal två helt olika världar och hon skulle aldrig kunna stå framför någon och berätta om sina texter.

“..som sagt är internet en sak och verkligheten är en helt annan.” – Linn

Hälften av de som intervjuats tycker inte att de skriver utlämnande och har då inte kunnat svara på denna fråga. När informanterna valdes ut var ett kriterie att de bloggade på ett självutlämnande sätt, emellertid hade de utvalda bloggarna inte samma uppfattning om att de skriver självutlämnande. När denna fråga ställdes svarade de att de inte alls tycker att de bloggar särskilt privat och att de skiljer mellan bloggen och deras privatliv. Det är nu som en definitionsfråga om vad som är utlämnande blir intressant. Svaret på den frågan är svår att besvara då alla har en egen subjektiv uppfattning om vad just de tycker, eller inte tycker, är självutlämnande. Det kanske till och med har blivit så att man är mer tolerant mot att folk öppnar sig i bloggar och att också bloggarna själva tar ganska lätt på det här med att lämna ut sig i en blogg. En bloggare beskriver sin blogg som *“min plats och mina*

ord på nätet” trots att internet är en offentlig plats där publicerad text och bild kan skådas av alla. Även fast man försöker vara anonym så är det inte svårt att hitta ens identitet på ett eller annat sätt. En bloggare som intervjuades sa att hon inte bryr sig om vad hon skriver, till viss mån. Hon vill som alla andra inte hänga ut vänner och familj på ett negativt sätt men har inga direkta gränser om vad hon kan skriva om sig själv och sina åsikter. Hon sa att det har med att göra att hon själv är stark som person och väldigt opåverkad av sin omgivning och vad de har för åsikter om henne. Hon säger att hon hela tiden gör aktiva val och att hon mår bra av att blogga. I Paul de Laat’s (2008) artikel skriver han att de som vädjar om total öppenhet har ingenting att förlora. De känner sig inte sårbara när de blottar intima detaljer om deras liv för allmänheten och om man inte känner någon sårbarhet uppfattar man heller inte risken av att blogga.

4.1.5 Är du medveten om riskerna som finns av att lämna ut sig i en blogg?

Alla som intervjuades var medvetna om riskerna och vissa tänker på det innan de publicerar ett inlägg. Svaren på denna fråga stämde överens med uppfattningen innan studien om hur bloggarna förhöll sig till eventuella risker. Mikael säger att han tänker på det och speciellt efter att han hört att arbetsgivare kan söka på ens namn och kolla upp vem man är och vad man har lagt upp på internet. Han säger att man inte vill vara hur radikal som helst då man inte vet hur det ser ut om tio år och vilka möjligheter det finns då för folk att kolla upp vad man publicerat.

”Ja, det tänker jag på. Speciellt nu när Facebook finns, när man har hört arbetsgivare går in och kollar.” - Mikael

Dock kan man aldrig veta vad ens framtida arbetsgivare har för normer och vad han eller hon anser vara opassande eller för utlämnande. Därför kan det i många fall vara svårt som individ att välja vilken information som ska lämnas ute och vilken som är okej att publicera.

“Jag har inte ens tänkt på det. Om jag skickar iväg ett CV och de får reda på något. Jag skulle aldrig skriva att jag har tråkigt på mitt jobb eller att jag hatar mitt jobb.” – Malou

“Jag tänker inte så mycket på det, eller ja typ inte alls. jag publicerar det jag känner för, och alltid sanningsenligt.” – Linn

Mimmie säger att hon tänker på det men hon tar också upp att om det är någon som vill henne illa så finns det många andra sätt att ta reda på hennes telefonnummer eller adress.

Tre följdfrågor ställdes på denna fråga om bloggarna visste vilka lagar och regler som gäller, både de nationella lagarna och de för den bloggtjänst som tillhandahåller deras blogg. De flesta ansåg sig ha en övergripande uppfattning om vad lagarna innebar och många menade att det räcker med att gå efter sunt förnuft för att inte bli utsatta i någon konfrontation med de befintliga lagarna. Det var en person som inte kände till att man ansvarar för kommentarer som skrivs på sin blogg, hon trodde att man endast ansvarade för det innehåll som man själv lägger upp.

4.1.6 Vart ligger din gräns för hur mycket du lämnar ut om dig själv i bloggen? Finns det något som du inte skriver om?

Bloggarna svarade att de har gränser men verkade inte helt säkra på vart gränsen går och gav istället tämligen självklara exempel på vad som inte skulle skrivas. Dessa gränser låg i att de inte ville lämna ut vänner och familj och heller inte skriva något arbetsrelaterat. Vart gränsen gick för vad de inte ville lämna ut om sig själva var inte lika tydlig eller saknades helt.

“Det finns nog ingen gräns för vad jag skriver. Jag vill visa respekt. Jag har inte nått någon gräns om mig själv. Även fast jag har utelämnat mycket om mig själv. Jag har inte kommit till den gränsen där jag känner att nu har jag gått för långt.” – Malou

“Jag skulle inte skriva om någon annan, inte om mina kompisar och något som skulle påverka någon annan. Jag skulle aldrig lägga ut en extrem bild på mig själv.” – Paula

Endast extrema exempel på vad man inte kan tänka sig ta upp på bloggen är till exempel bilder eller information som anspelar på sex.

“Sånt som kan skada andra eller göra någon ledsen sållar jag garanterat bort, även personliga saker om utomstående. Sedan tycker jag självklart allt olagligt eller äckligt har väl ingen annan med att göra. Grova saker om typ sex, eller att prata skit om mitt jobb eller något annat.” – Linn

Alla bloggarna verkar ha den uppfattningen som Rebecca Blood skriver om i *The Weblog Handbook* (2002) att man inte bör lägga ut klagomål om sin arbetsplats. Dock delar de inte samma uppfattning om att man överhuvudtaget ska vara väldigt försiktig med att lägga ut information om sitt privatliv.

4.1.7 Hur ställer du dig till att någon du inte träffat på en månad vet vad du gjorde igår?

“Man träffar folk och så tar de upp något i bloggen, då tycker jag mest att det är kul. Eftersom de tar upp något gemensamt intresse. Då får man mer utbyte med människan.” – Mikael

För Mikael är det ingen nackdel att veta att folk har koll på vad han gör om dagarna och hur hans liv ser ut. Han tycker att bloggen har blivit som ett verktyg för att hitta likasinnade som delar hans intresse. Linn delar samma tanke som Mikael, att bloggen har gjort så att hon fått fler vänner.

”Det tycker jag är superbra. Om någon faktiskt pallar bry sig så är det ju suveränt. Då existerar jag väl i någon form i deras liv.” – Linn

Nadia vill att hennes vänner ska läsa på bloggen då hon tycker att de ska vara uppdaterade på vad som hänt så hon slipper förklara igen.

“Jag blir nästan sur när mina vänner inte läser bloggen. Det blir så jobbigt att förklara en gång till vad som kanske hände vid ett specifikt tillfälle.” – Nadia

Att ens vänner har så bra koll vad man skriver och vad man gör uppskattades dock inte av alla. Malou tycker att det är tråkigt när hennes vänner slutar fråga, till exempel om de läst i bloggen att hon är upptagen med annat och då inte väljer att ringa henne och fråga om hon vill göra något. Hon tycker det är tråkigt att de inte har så mycket frågor, för att de säger att de redan läst vad som hänt i bloggen. Men Malou påpekar att bloggen inte är hela hennes

liv, bara en del av det. Mimmie delade Malous åsikter och gillade inte när vänner hör av sig och hon säger att hon är upptagen, så säger de att det inte verkar så i bloggen.

“Det är det värsta. Det är inte jobbigt. Men man får mindre vänner indirekt.” – Malou

4.2 Utvärdering av metod

När man intervjuar så är det viktigt att kunna dokumentera det som sägs på intervjuerna. Intervjuerna antecknades på dator när informanten träffades personligen. Svårigheten låg i att kunna dokumentera exakt vad informanterna sa, eftersom det är naturligt att prata fortare än man skriver på ett tangentbord. Därför kan det senare bli oklart om vad som sas och inga exakta citat kan användas i de fallen. Något som Jan Trost tar upp i sin bok *Kvalitativa intervjuer* är att den intervjuade också kan bli störd av antecknandet:

”För den intervjuade kan antecknandet verka störande och om intervjuaren inte genomgående gör anteckningar kan det uppfattas som en smula misstänkt när anteckningar görs (”vad sa jag nu som var intressant/galet/konstigt?”).” Jan Trost (2005).

Det var inte så stor skillnad på de intervjuer som genomfördes personligen kontra den intervjun som genomfördes via Skype. Under intervjun via Skype användes videosamtal vilket gjorde det möjligt att se reaktioner och ansiktsuttryck precis som man gör när man träffar personen på riktigt. En annan fördel med Skype var att man lätt kunde spela in konversationen via Quicktime vilket gjorde att man inte missade citat och åsikter som man annars kan göra när man direkt antecknar det som informanten säger. De intervjuer som skedde via MSN och mail sparades direkt i textformat och all text kom direkt från informanten vilket gjorde att man inte kunde blanda in egna ord. Nackdelen med detta var att det var svårt att förklara otydliga frågor då man gick miste om tonfall och ansiktsuttryck. Det var också svårt att avgöra när informanten hade berättat klart och när man kunde gå vidare till nästa fråga. Den största skillnaden mellan intervjuerna som skedde personligen och de som skedde via skype, msn och mail var att man i de senare intervjuerna fick direkta citat från informanten vilket var väldigt användbart när resultaten skulle presenteras.

Det var fem tjejer och en kille som blev intervjuade, vilket kan ses som negativt att inte ha en jämn könsfördelning. Dock är det fler tjejer än killar som skriver bloggar, vilket gör det svårare att hitta manliga informanter. I undersökningen *Svenskarna och internet (2010)* av *Olle Findahl* skriver han att det är mer än dubbelt så många kvinnor än män som är aktiva bloggare.

Intervjuerna gjordes på sex personer, vilket uppskattades ligga inom tidsramen för denna studie men ett större antal informanter hade stärkt studiens resultat. Fördelen med att inte intervjua för många är att det blir lättare att hantera det material man samlat in.

“Med många intervjuer blir materialet ohanterligt och kanske mäktar man inte att få en överblick och samtidigt se alla viktiga detaljer som förenar eller som skiljer.” Jan Trost (2003).

I och med valet att göra en kvalitativ undersökning så har inte ett kvantitativt resultat erhållits. I undersökningar skall man alltid försöka anpassa metoden efter vad man vill få ut. Syftet för denna uppsats passar inte till en kvantitativ metod då målet inte är att få ut statistik utan snarare att skapa förståelse.

“Om frågeställningar gäller hur ofta, hur många eller hur vanligt så skall man göra en kvantitativ studie. Om frågeställningen däremot gäller att förstå eller hitta ett mönster så skall man göra en kvalitativ studie.” Jan Trost (2005)

I brist på erfarenhet från tidigare intervjuer har det varit svårt att undvika ledande frågor. När informanten inte har uppfattat en fråga rätt så har det i vissa fall blivit att man förklarar frågan lite för ingående och på sätt lagt ord i munnen på informanten. Vid genomgången av resultatet från första intervjun upptäcktes detta och förbättrades i efterföljande intervjuer. En annan svårighet är att få personer att ställa upp på en intervju, detta beror delvis på att intervjuer oftast pågår under en längre tid än till exempel en enkätundersökning och att det är svårt att finna personer som frivilligt ställer upp och kan offra sin fritid till att bli

intervjuade. En intervju ansikte mot ansikte måste också ske på allmän plats vilket också kan vara jobbigt för informanten beroende på geografiska förutsättningar.

5 Slutsatser

Detta avsnitt behandlar de slutsatser som tagits från undersökningen utifrån de frågeställningar som studien har. Det tas även upp eventuella förslag på ett fortsatt arbete kring ämnet.

5.1 Hur kommer det sig att man skriver så utlämnande i bloggar?

Innan undersökningen påbörjades var det av intresse att utreda hur det kommer sig att personer lämnar ut så mycket privat information på sina bloggar som kan läsas av vem som helst. Privat information som tankar, känslor, starka åsikter, bilder på vänner och familj och uppgifter om vart man bor och vad man gör på dagarna. Är man inte mer rädd för vad man lämnar ut på internet? Eller har det visat sig att man kanske till och med har blivit avtrubbad? Svaren som gavs på den här frågan är att bloggarna uppfattar bloggen som en värld för sig, den tillhör inte verkligheten. Det är en värld där man skriver om sig själv och sitt liv till en virtuell publik där deras ansiktsuttryck och reaktioner lämnas ute. Text och tal är vitt skilda saker och bloggaren skulle aldrig stå och basunera ut känslor eller tankar till en grupp människor framför sig. De som inte svarade på frågan ansåg sig inte vara utlämnande i sina bloggar. Denna åsikt kan dock anses som ett svar i sig då urvalskriterierna för de som valdes ut för intervju var att de skrev just utlämnande. Med andra ord så skiljer sig uppfattningen och frågan som genereras ur detta är vem som har rätt? Finns det något rätt i en sådan fråga? Eftersom det är ens personliga åsikt som avgör är det mycket svårt att säga att någons personliga åsikt är fel. Det vetenskapliga i en uppsats av denna typ begränsar personliga värderingar men däremot skulle en kvantitativ undersökning kunna svara på vad den allmänna uppfattningen är vad gäller vad som är utlämnande och inte.

5.2 Är det viktigt att få kommentarer?/Vad har kommentarerna för betydelse?

Att få kommentarer visade sig inte vara så viktigt för bloggaren som uppfattningen innan studien var. Däremot ses kommentarerna som något positivt och fungerar som feedback på det de har skrivit. Kommentarererna är en sorts bekräftelse på att det som publicerats är bra och att de har "lyckats" skriva en text som berör eller skapar reaktioner. Innan

undersökningen genomfördes var uppfattningen att kommentarerna ger bloggaren en personlig bekräftelse som det verkliga livet inte kan uppfylla och att det skulle fylla något sorts tomrum, men kommentarerna visade sig inte vara den främsta anledningen till att man skriver dagbok på nätet.

5.3 Är man medveten om riskerna som kan uppstå av att blogga?

Riskerna och eventuella konsekvenserna som finns var bloggarna väl medvetna om. Det visar sig att man inte tänker så mycket på riskerna men att man nästan alltid har tankar om konsekvenser i bakhuvudet innan en text publiceras på bloggen. Man publicerar alltid sanningsenligt och det verkar inte heller som att man är rädd för att texten man publicerar ska *slå tillbaka* senare i livet då man alltid står för det som skrivs. Många lämnar inte ut information som de tror skulle kunna leda till försämrade förutsättningar inför en framtida arbetstjänst och inte heller något som skadar andra eller gör någon i deras omgivning ledsen. Gränserna för vad man skriver och lämnar ut i bloggen är mest sådana saker som man inte vill lämna ut om andra. Vart gränsen ligger för sig själv är inte lika klar men djupa känslor och psykiskt jobbiga ämnen vill man lämna utanför bloggen.

Specifika regler och dess betydelse var bloggarna inte helt insatta i men att ha sunt förnuft räcker gott och väl om man inte vill bryta mot några regler.

6 Förslag till fortsatt arbete

En av avgränsningarna var att inte fokusera på läsarnas syn på bloggandet. Därför kan det vara av intresse att forska vidare på hur de som läser ser på bloggarna och dess innehåll och vad de anser vara utlämnande samt hur de ser på att bloggarna lämnar ut privat information och hur mycket de tror att deras kommentarer påverkar. Detta resultat skulle vara intressant att jämföra med resultatet i denna studie.

7 Slutdiskussion

Den här delen är till för att reflektera över arbetet och se över vad som inte gick som väntat, vad som hade kunnat göras annorlunda eller bättre och vad man ska tänka på om man skulle vilja fortsätta undersökningen.

Syftet var att kartlägga varför man som bloggare väljer att publicera ibland ganska intima detaljer om sitt liv på en plats som alla kan ta del av. Som metod för att undersöka detta valdes kvalitativa intervjuer då det är en bra metod att använda om man vill undersöka problem som dessa. Om endast en enkätundersökning hade gjorts hade man kunnat få ett kvantitativt resultat men de kvalitativa svaren hade troligen uteblivit. Kriterierna från början på de informanterna som skulle intervjuas var att de skulle blogga aktivt, vara mellan 18-25 år och bo i Stockholm. Ett stort och viktigt kriterie som sen lades till var att bloggen i någon mån skulle vara av utlämnande karaktär. Det sista kriteriet var att intervjua alla personligen så att man kunde se ansiktsuttryck och möjliga reaktioner på frågorna.

Sökandet efter informanter var svårt med de uppsatta kriterierna. I de intervjuer som sedan gjordes var det endast hälften som ansåg sig skriva utlämnande och som således kunde svara på huvudfrågan. Resten av informanterna tyckte inte själva att de bloggade självutlämnande och kunde av det skälet inte svara på frågan. Det hade varit fördelaktigt att hitta informanter där alla kunde svara på frågan då det hade gett mer substans i slutsatsen på denna fråga.

Det som skulle kunnat göras annorlunda för att hitta mer passande intervjudeltagare var att inte stå fast vid att bloggarna skulle bo i Stockholm. Anledningen till det var för att ha möjligheten till att göra en personlig intervju. De intervjuer som gjordes via MSN och över Skype blev emellertid väldigt lyckade, varav flera intervjuer skulle ha kunnat göras med den intervjumetoden och på så sätt hade möjligheten funnits att söka efter bloggar i andra städer. Det hade gett en större chans till att vara mer noggrann i urvalet av bloggar och sett till att dess innehåll passade frågeställningen.

Om undersökningen skulle ha fortsatt skulle fler förfrågningar skickats till bloggare

utanför Stockholm. Vidare hade en enkätundersökning gjorts för att ta reda på vad läsarna tycker är för privat för att lägga ut i en blogg och sen jämföra resultatet och se om det överensstämmer med vad bloggarna själva tycker.

8 Litteraturlista

BLOOD, R. 2002. *The Weblog Handbook: Practical advice on creating and maintaining your blog*, Perseus Publishing. ISBN 073820756X

BLOGG ESSE AB. *Blogg.se användarvillkor*. Hämtad 2011-04-28.
<http://static.publishme.se/html/terms/se.html>

BLOGGPORTALEN. <http://www.bloggportalen.se> Hämtad 2011-05-18.

BLOGLOVIN. <http://www.bloglovin.com/> Hämtad 2011-05-18.

BLOGGSIDA.se. *bloggsida.se användarvillkor*. Hämtad 2011-04-28. <http://bloggsida.se/villkor>

CLARKE, R. 1998. *Internet Privacy Concerns. Confirm the case for intervention*. Hämtad 2011-04-25.
<http://www.rogerclarke.com/DV/CACM99.html>

DATAINSPEKTIONEN. *Dina rättigheter enligt personuppgiftslagen*. Hämtad 2011-04-28.
<http://www.datainspektionen.se/lagar-och-regler/personuppgiftslagen/dina-rattigheter/>

DE LAAT, P. 2008. *Online diaries: Reflections on trust, privacy and exhibitionism*. Hämtad 2011-04-25.
<http://www.springerlink.com.focus.lib.kth.se/content/385142j255vm3836/fulltext.pdf>

FINDAHL, O. 2010. *Svenska och internet*. Hämtad 2011-04-28.
http://www.iis.se/docs/SOI2010_web_v1.pdf

GOKSÖR, J. 2007. *Bortbloggad från jobbet*. Hämtad 2011-04-11.
http://www.svd.se/nyheter/inrikes/bortbloggad-fran-jobbet_221777.svd

INTERNET WORLD STATS. *Usage and population statistics*. Hämtad 2011-05-18.
<http://www.internetworldstats.com/stats4.htm>

MEYROWITS, J. 1986. *No sense of place: The impact of electronic media on social behavior*. Oxford University Press. ISBN 0-19-503474-0.

MCCULLAGH, K. 2008. *Bloggning: Self Presentation and privacy*. Hämtad 2011-04-11.
<http://pdfserve.informaworld.com.focus.lib.kth.se/Pdf/error.jsp>

NARDI B, SCHIANO D, GUMBRECHT M, SWARTZ L, 2004. *Why we blog*. Hämtad 2011-05-18.
<http://delivery.acm.org/10.1145/1040000/1035163/p41-nardi.pdf?key1=1035163&key2=5627952031&coll=DL&dl=ACM&ip=130.229.148.41&CFID=1>

[6976003&CFTOKEN=23483683](#)

OFFENTLIG. *Nationalencyklopedin*. Hämtad 2011-05-02.

<http://www.ne.se/offentlig>

OKÄND SKRIBENT. 2009. *Avstängd pga. blogg*. Hämtad 2011-04-11.

http://svt.se/2.56952/1.1603808/avstangd_pga_blogg?page1851004=1

SVERIGES RIKES LAG (BLÅ LAGBOKEN). 2008. Nordstedts Juridik AB. ISBN 9789139012641

SIFRY, D. 2007. *The state of the live web*. Hämtad 2011-05-02.

<http://www.sifry.com/alerts/archives/000493.html>

TECHNORATI. <http://www.technorati.com> Hämtad 2011-05-18.

TROST, J. 2001. *Kvalitativa intervjuer*. Studentlitteratur. ISBN 91440662168.

VAN HOVE, E. 1995. *Human services in the information age: The legislation on privacy protection and social research*. Hämtad 2011-04-25.

[http://www.google.com/books?hl=sv&lr=&id=vIQkMiQQ_8AC&oi=fnd&pg=PA53&dq=Van+Hove,+E+\(1995\)+The+legislation+on+privacy+protection+and+social+research,+Computers+in+Human+Services&ots=fklNugY3h7&sig=yf-prOUkZBpiFrAcvKbgfe-WwOU#v=onepage&q&f=false](http://www.google.com/books?hl=sv&lr=&id=vIQkMiQQ_8AC&oi=fnd&pg=PA53&dq=Van+Hove,+E+(1995)+The+legislation+on+privacy+protection+and+social+research,+Computers+in+Human+Services&ots=fklNugY3h7&sig=yf-prOUkZBpiFrAcvKbgfe-WwOU#v=onepage&q&f=false)

VIÉGAS, F. 2004. *Expectations on privacy and accountability*. Hämtad 2011-04-12.

<http://alumni.media.mit.edu/~fviegas/survey/blog/results.htm>

VÅGE L, STATTIN E OCH NYGREN G. 2005. *Bloggtider*. Stiftelsen Institut för Mediestudier. ISBN 91-7055-326-2.

WEINTRAUB, J. 1997. *Public and Private in Thought and Practice: Perspectives on a Grand Dichotomy*. University of Chicago Press. ISBN 0226886239.

9 Bilaga

INTERVJUFRÅGOR

Är det okej att vi använder ditt namn i rapporten?

När började du blogga?
Hur kommer det sig att du började?

Vad uppfyller bloggen för dig?
Hur tycker du att bloggen har påverkat dig? Positiv/negativ mening.
För vem bloggar du?
När du skriver, tänker du på att vem som helst kan läsa det?

Är det viktigt att få kommentarer?
Vad har kommentarerna för betydelse?
Kan kommentarer ersätta riktiga möten eller telefonsamtal?
Önskemål om vilka som ska läsa bloggen (och vilka som inte ska läsa) osv.?

Hur kommer det sig att du känner att du kan "öppna"/lämna ut dig i bloggen?

Är du medveten om riskerna som finns av att lämna ut sig i en blogg? Bryr man sig om det?

Är du medveten att du som bloggare inte får lägga ut bilder på andra som anses kränkande?

Känner du till lagen om ansvar för elektroniska anslagstavlor? Alltså att du ansvarar för allt du publicerar på din blogg vad gäller bilder och text men också de kommentarer som andra lämnar. Att du är skyldig till att ta bort tex kränkande kommentarer.

Är du medveten om reglerna som finns för din bloggtjänst?
(exempelvis: blogg.se, wordpress, webblogg.se, blogspot)

Vart ligger din gräns om hur mycket du lämnar ut om dig själv i bloggen?
Finns det något som du inte skriver om? (som känns för privat)

Hur ställer du dig till att någon du inte träffat på en månad vet vad du gjorde igår?

